

INSIDE THE MIND OF HARDMAN SEAN KELLY

เรื่อง : เทียนไท สังขพันธ์านนท์ ภาพ : สัญญา ธาดารนวงค์, พุทธิรักษ์ พุทธิปริษาพงศ์

ไมใช่ทุกวันที่เราจะมีโอกาสได้นั่งคุยกับหนึ่งในนักปั่นจักรยานอาชีพที่ประสบความสำเร็จที่สุดคนหนึ่งของ Ian Sean Kelly คือนักปั่นชาวไอริชที่เป็นเจ้าของรางวัลสนามคลาสสิกอันโด่งดังอย่างมิลาน-ซานเรโม, ปารีส-รูเบ, จีโรดีลอมบาร์เดีย รวมไปถึงรายการสเตจเรซและแกรนด์ทัวร์ เช่น ทัวโรฟเฟรนช์และพาริส-นิตซ์ หลายสมัยในช่วงปี ค.ศ. 1980 ถึงแม้จะอำลาวงการนักปั่นอาชีพแล้ว ปัจจุบัน Sean ผันตัวมาเป็นผู้บรรยายการแข่งขันจักรยานทางไกลให้กับช่อง Eurosport ที่หลายๆ คนอาจจะคุ้นเคยลีลาการพากย์และการอ่านเกมการแข่งขันได้อย่างแม่นยำ Cycling Plus Thailand มีโอกาสได้สัมภาษณ์เขาระหว่างที่มาเยือนประเทศไทย ทั้งเรื่องชีวิตการเป็นนักปั่นอาชีพพี่เก๋าดี มุมมองต่อนักปั่นในวงการการแข่งขันจักรยานสมัยใหม่ และข้อคิดดีๆ สำหรับคนที่สนใจจะปั่นจักรยานอย่างจริงจัง

▶ คุณเป็นหนึ่งในนักปั่นที่ฝักใฝ่ดี และประสบความสำเร็จที่สุดในช่วงปี ค.ศ. 1980 อะไรที่ทำให้คุณหันมาเป็นผู้บรรยายการแข่งขันจักรยานได้?

ต้องทำความเข้าใจก่อน ช่วงที่ผมเลิกแข่งจักรยาน (ปี ค.ศ. 1994) ผมไม่ได้เริ่มงานพากย์ทันที ตอนนั้นก็หยุดทุกอย่างเลยเพราะแข่งจักรยานมาทั้งชีวิตแล้วก็อยากจะได้เวลาพักผ่อนบ้าง หลังจากนั้นก็เข้ามาร่วมงานกับช่อง Eurosport จริงๆ ช่วงแรกมันก็เป็นงานที่ยากเหมือนกันเพราะการเป็นนักปั่นกับการเป็นนักพากย์มันไม่มีอะไรเหมือนกันเลย แต่พอทำไปได้สัก 3-4 เดือนความมั่นใจมันก็เริ่มมา และการที่เราเป็นนักแข่งอาชีพมาก่อนก็ทำให้เราอ่านเกมการแข่งขันได้ค่อนข้างแม่นยำ เราเข้าใจและคาดเดาแผนของนักปั่นได้ดีทีเดียว คนดูหลายๆ คนมักถามผมว่าทำไมผมถึงเดาออกว่าอะไรจะเกิดขึ้น!

▶ ในการบรรยายการแข่งขันจักรยานมีหลายช่วงที่การแข่งขันจะน่าตื่นเต้นไม่คอยมีอะไรเกิดขึ้น คนบรรยายต้องพยายามหาเรื่องมาคุย ช่วงเวลาแบบนี้คุณแก้ปัญหาในการทำงานอย่างไร?

สนามแข่งใหญ่ๆ อย่าง Tour of France หรือ Tour of Italy บางที่เราต้องนั่งพากย์ตลอดช่วงเวลา 6-7 ชั่วโมง และไม่ใช่ทุกวันที่การแข่งขันจะสนุกสนาม น่าดูตลอดทั้งวัน บางทีมันก็ขึ้นอยู่กับผู้จัดแข่ง เขาจะหาข้อมูลอะไรมาให้เราพูดด้วย อย่าง Tour of France ผู้จัดเขาจะให้หนังสือเล่มหนาๆ มาเลยข้างในจะบอกว่าคุณจะเจอที่ไหนมีสถานที่ไหนที่น่าสนใจบ้างที่กลุ่มนักปั่นต้องเดินทางผ่าน ทั้งโบสถ์วิหาร แม่น้ำสำคัญๆ หรือสถานที่แคว้นอื่นๆ เราก็จะมีข้อมูลให้พูดได้ตลอด แต่ในบางสนามแข่งที่ไม่มีข้อมูลให้ก็ลำบากเหมือนกัน ถ้าเขาไม่จัดข้อมูลให้เราก็อาจจะต้องพูดถึงข่าวสารในวงการ

หรือเรื่องของนักปั่นที่น่าสนใจ แต่สำหรับผม การพากย์แข่งยาวๆ 5 ชั่วโมงเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ มันเยอะไปครับ ถ้ายาวสักสองชั่วโมงครึ่งก็จะพอดีๆ สิ่งสำคัญคือถ้ามันไม่ยาว คนพากย์เองก็สามารถบรรยายได้เต็มที่ เต็มอรรถรสและคนฟังก็สนุกไปด้วย

▶ การชมรายการแข่งขันจักรยานทางไกลเป็นหนึ่งในกีฬาที่เข้ากันได้ยากมากๆ เมื่อเทียบกับกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงอย่างฟุตบอล ในฐานะคนที่ทำงานในวงการมาถึงชีวิตทั้งเป็นนักแข่งและเป็นผู้บรรยาย คุณอยากให้ผู้ชมติดตามการแข่งขันจักรยานกันมากขึ้นหรือเปล่า?

แน่นอนที่สุด และผมก็คิดว่ามันมีหลายช่องทางที่เราจะทำให้คนดูสนใจและเข้าใจการแข่งขันได้ดียิ่งขึ้น อย่างการติดเครื่องรับเสียงหรือกล้องไว้ในรถทีมเราก็จะได้ยินว่าโค้ชประจำทีมเขาสื่อสารวางแผนการแข่งขันยังไงแบบสดๆ คล้ายๆ กับในสนามแข่งรถสูตรหนึ่งที่เรามักจะติดอยู่ในห้องคนขับ มันอาจจะใช้ค่าใช้จ่ายเยอะพอสมควร แต่ก็น่าจะช่วยสร้างมิติการแข่งขันใหม่ๆ ให้ผู้ชมได้สนุกกันมากขึ้น

▶ ตั้งแต่คุณรีไทร์ เกมการแข่งขันจักรยานทางไกลก็เปลี่ยนไปเยอะทีเดียวทั้งด้านการจัดการทีม วิธีการซ้อม อุปกรณ์ที่นักปั่นใช้ คุณคิดว่าอะไรที่มีผลกระทบต่อเกมการแข่งขันจักรยานในยุคนี้มากที่สุด

อันดับแรกเลยนักปั่นสมัยนี้ไม่แข่งเยอะเหมือนสมัยของผม บางคนลงแข่งไม่ถึงสิบสนามต่อปี อย่างคนที่หวังชิงแชมป์ Tour de France เขาก็จะลงเก็บฟอร์มสนามย่อยๆ ก่อนรายการใหญ่ แต่จะไม่หวังชิงแชมป์ไม่ competitive แต่ในสมัยผม นักปั่นที่เป็นตัวเต็งอย่าง Laurent Fignon, Greg Lemond, Bernard Hinault ทุกคนลงทุกสนาม และแข่งอย่างจริงจังด้วย

“ผมคิดว่าในยุคนี้ระดับการแข่งขันมันสูงขึ้นเยอะ มีนักปั่นเก่งๆ เยอะมาก และแต่ละคนก็เลือกที่จะหาจุดเด่นของตัวเอง ทำให้เรานักปั่นเฉพาะทางอย่างสปรินเตอร์ นักปั่นสนามคลาสสิกวันเดียว นักปั่นสนามแกรนด์ทัวร์ เพราะฉะนั้นการที่จะหวังลงแข่งแล้วเก็บแชมป์ตลอดทั้งปีเหมือนสมัยพวกผมมันเป็นไปได้ยากมาก”

เพื่อผลเป้าหมายใหญ่ของทีมในแต่ละฤดูกาลเท่านั้น คงไม่ได้เห็นนักปั่นอย่าง Merckx ที่ชนะตลอดทั้งฤดูกาล ไม่ว่าจะปั่นสนามเล็กสนามใหญ่

▶ **พูดถึงชาวไอริช ปีที่แล้วเราได้เห็น Dan Martin (กับ Garmin-Sharp) และ Nicholas Roche (กับ Tinkoff-Saxo)คว้าแชมป์รายการใหญ่ คุณคิดว่านักปั่นไอริชยุคใหม่จะมีโอกาสครองแชมป์สนามแกรนด์ทัวร์ได้หรือไม่?**

ผมว่า Dan Martin น่าจะมีลุ้นแชมป์ Tour de France นะ สภาพภูมิประเทศค่อนข้างเหมาะกับเขา แต่เขาต้องพัฒนาทักษะด้านการปั่น Time Trial พอสมควร และการแข่งยาวต่อกันสามอาทิตย์นั้นก็ไม่ง่าย ต้องมีประสบการณ์พอสมควร อีกสักหนึ่งหรือสองปีเราคงได้เห็น Dan จะสามารถขึ้นโพเดียม Tour de France ได้หรือไม่

▶ **Chris Froome (แชมป์ Tour de France 2013) ดูจะเป็นนักปั่นที่สมบูรณ์แบบที่สุดคนหนึ่งในยุคนี้ คุณคิดว่าเขาจะยึดแชมป์ Tour de France ได้สัก 2-3 สมัยไหม?**

เป็นไปได้ Froome ใต้เขาได้ดี และ Time Trial ได้เก่งกว่าคู่แข่งคนอื่นพอสมควร อย่างไรก็ตามก็เกิดขึ้นได้ในสนามแกรนด์ทัวร์ สเตจ 5 ปีนี้มีเส้นทางถนนหินโบราณ (Cobble) เหมือนใน Paris-Roubaix ซึ่งอาจจะทำให้ตัวเต็งพวกมันได้ง่ายๆ เหมือนกัน ถ้า Froome ผ่านจุดนี้ไปได้ก็ยากที่จะโค่นเขาในปีนี้

คนที่ผมคิดว่าจะสู้กับ Froome ได้กลับเป็น Bradley Wiggins นะ (เพื่อนร่วมทีม Sky และแชมป์ Tour de France 2012) ถึงเขาจะได้เขาได้ไม่กระไร โยกฮาก แต่ถ้าคืนฟอร์มปี ค.ศ. 2012 ได้ เขาอาจจะเสียเวลาในสเตจภูเขา แต่สเตจ Time Trial สุดท้ายที่ยาว 54 กิโลเมตร จะช่วยเขาได้มากเลยทีเดียว

▶ **ตัวเต็งแชมป์ Tour de France ปีนี้ของคุณก็น่าจะเป็น Froome ใช่ไหม?**

Froome แน่แน่นอน แต่ผมว่า Contador ก็น่าสนใจ ปีนี้เขาเปลี่ยนแปลงแผนการซ้อมพอสมควร กลับไปใช้แผนที่เขาคุ้นเคยและประสบความสำเร็จมาแล้ว เขาอาจจะกลับมาคืนฟอร์มแกร่งเหมือนเดิมก็ได้

▶ **แล้วคุณมองทิศทางสปรินเตอร์ ยังไง Mark Cavendish ยังเป็นราชันแห่งการสปรินตอยู่หรือไม่ หรือ**

เขาพ่ายให้กับ Marcel Kittel (กับ Giant-Shimano แชมป์ 4 สเตจ Tour de France ปีที่แล้ว) ไปเสียแล้ว?

เป็นแมตช์ที่น่าจับตามองครับ ปีที่แล้วผมคิดว่า Cavendish ไม่ใช่สปรินเตอร์ที่เร็วที่สุดในทัวร์ เพราะเขารอบมาจากกาการแข่งขันซึ่งเป็นสนามที่โหดมากทั้งสภาพอากาศและเส้นทางด้วย เราเห็นได้เลยจากการที่เขาขาดแรงในกากระเบิดพลังเหือกสุดท้าย มันไม่เด็ดขาดเหมือนปีก่อนๆ ส่วน Kittel กลับลงแข่งในฟอร์มที่ดีที่สุดในชีวิตเขา ก็ไม่น่าแปลกที่ Cavendish จะพ่ายไป

เคล็ดลับของการสปรินต์ในทัวร์คือคุณต้องเป็นคนที่ยิ่งเหลือแรงเยอะที่สุดในบรรดาคู่แข่ง สภาพร่างกายต้องพร้อมและมีเพื่อนร่วมทีมที่ช่วยจัดตำแหน่งให้สมบูรณ์แบบ Cavendish แพ้เพราะเขาแข่งเยอะเกินไปก่อนที่จะมาลงทัวร์ ฟอร์มเขาไม่ดีเหมือนปีก่อนๆ ครับ

▶ **ในมุมมองของคุณ ทำไ้กับ Sky ถึงยังไม่ีผลงานในสนามคลาสสิกเลย ทั้งๆ ที่ทีมมีนักปั่นฝีมือดีหลายคนและก็มีชนะรายการอื่นๆ ได้ตลอดทั้งปี เขาขาดอะไร?**

การหวังชิงแชมป์สนามแกรนด์ทัวร์อย่างทัวร์ คุณสามารถตั้งค่ายซ้อม เลียนแบบสนามจริงก็ครั้งก็ได้ และมันก็ได้ผลคืออย่างที่ทีม Sky แสดงให้เราเห็น แต่ในสำหรับสนามคลาสสิกมันตรงกันข้าม คุณไม่สามารถจำลองกาแข่งในค่ายซ้อมได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ Sky พยายามทำในปีที่แล้ว จะชนะสนามคลาสสิกคุณต้องลงแข่งเพื่อเก็บประสบการณ์และปรับสภาพร่างกายพร้อมๆ กับพยายามอ่านเกมของตัวเต็งทีมคู่แข่ง Sky เลือกไปเก็บตัวแล้วลงสนามใหญ่อย่าง Paris-Roubaix เลย ซึ่งผลก็เป็นอย่างที่เราเห็น และอีกเรื่องก็คือทีมยังขาดนักปั่นที่เชี่ยวชาญพอจะชนะรายการใหญ่ๆ ได้ ทั้งในด้านทักษะและการอ่านเกม

▶ **อะไรคือสิ่งที่แบ่งแยกนักปั่นธรรมดา กับนักปั่นที่แกร่งมากๆ ?**

อย่างแรกเลยคือพันธุกรรม นอกจากร่างกายที่ยอดเยี่ยมแล้วก็ต้องมีจิตใจที่แกร่งไม่แพ้กัน ต้องมีความมุ่งมั่นและแน่วแน่ ตัวอย่าง Bernard Hinault เขาไม่เหมือนใครเลยในบรรดานักปั่นเก่งๆ ที่ผมเคยเจอ สมบูรณ์แบบทั้งกายและใจ หนึ่งเหมือนหินผา แต่ในเวลาที่เขาอุปสรรคระหว่างการแข่ง เขาจะมีความกระียวร่ากว่านักปั่นคนอื่นๆ ที่ทำให้เขาเป็นต่อเสมอ และเป็นคนที่บ้าบิ่นประมาณหนึ่ง บางทีเขาไม่ซ้อมเลย 3-4 วัน แต่อยู่ดีๆ ก็ออกไปปั่นคนเดียว 300 กิโลเมตร แต่คุณสมบัตพิเศษแบบนี้แหละที่ทำให้เขาเหนือกว่าคนอื่น

▶ **คุณรู้สึกเสียใจไหมที่ไม่ชนะ Tour de France ทั้งๆ ที่คุณคว้าแชมป์ Tour of Spain ได้**

ไม่เลยเพราะมันไม่ใช่สนามแข่งที่เหมาะสมกับผม มีปัจจัยหลายอย่างที่ไม่ดี อย่างแรกคือลักษณะภูเขาในฝรั่งเศสมันค่อนข้างใหญ่และยาวกว่าในสเปน ซึ่งผมไม่ถนัดการไต่เขายาวๆ และอย่างที่สองสเตจ Time Trial ใน Tour de France จะยาวกว่าสนามอื่นและก็เป็นทักษะที่ผมทำไม่ได้ดีเท่าไร และท้ายสุดผมแข่งหลายสนามเกินไปในช่วงต้นฤดูกาลของทุกปี พอมาถึง Tour de France ฟอร์มผมก็กรอบล้าหมดแล้ว

สนามที่ผมเสียใจน่าจะเป็นการแข่งชิงแชมป์โลกมากกว่าเพราะมันเป็นสนามที่ผมแข่งได้ดีมากที่สุดติดต่อกัน 10 ก็หลายครั้ง แต่ก็ยังไม่เคยชนะเลยสักครั้ง ถึงคุณจะได้ที่ 2 ที่ 3 ในแกรนด์ทัวร์ก็ไม่มีใครจำชื่อคุณได้ ถ้าคุณได้แชมป์โลกเพียงครั้งเดียวคุณจะเป็นคนที่ไม่ลืม

▶ **คุณภูมิใจกับชัยชนะสนามไหนที่สุดในชีวิต?**

Paris-Roubaix อย่างไม่ต้องสงสัย ผมชนะสนามคลาสสิกหลายรายการ แต่ไม่มีสนามไหนที่ผมภูมิใจเท่า Roubaix มันมีมนตรัสลึง คึกคึกดีลึทรี ไม่เหมือนสนามไหนๆ เลย

▶ **ถ้าจับ Roubaix เป็นสนามที่ดีที่สุดที่คุณเคยแข่งหรือไม่?**

มันเป็นสนามที่ดีที่สุดที่นักปั่นคนหนึ่งจะชนะได้ แต่เป็นสนามที่ย่ำที่สุดสำหรับผู้เข้าแข่งขันเพราะเส้นทางมันแยแ่และโหดมาก ยางรั่ว รวดเสียได้ตลอดเวลา ถ้าดวงไม่ดีคุณก็หมดสิทธิ์ชิงแชมป์ทันที กลับกันผมกลับชอบ Liege-Bastogne-Liege และ Giro di Lombardia

▶ **นักปั่นที่เก่งที่สุดในความคิดของคุณ?**

Eddy Merckx อย่างไม่ต้องสงสัย ทั้งผลงานชัยชนะมากมายหลายสนาม ความพยายามและความ

มุ่งมั่นของ Merckx นั้นหาคนเปรียบได้ยาก ก่อนที่เขาจะตั้งเขาต้องลงแข่งตลอดช่วงฤดูหนาว ยาวไปจนถึงช่วง Spring classic ทั้งใน Milan Sanremo, Paris-Roubaix, Tour of Flanders, Giro d'Italia, Tour de France ปั่นแทบทุกรายการแต่ก็ชนะเกือบทุกรายการเช่นกัน

▶ **นักปั่นอาชีพถือเป็นนักกีฬาที่รายได้น้อยเมื่อเทียบกับนักกีฬาประเภทอื่นๆ ทั้งๆ ที่ต้องซ้อมเยอะและมีชีวิตที่ค่อนข้างลำบาก ไม่ได้กลับบ้านเกือบทั้งปี อะไรที่เป็นแรงบันดาลใจให้หลายๆ คนหันมาเป็นนักปั่นอาชีพ?**

ส่วนใหญ่เป็นความรัก ก็มักจะเริ่มกันมาตั้งแต่ตอนเป็นเด็กๆ ตัวอย่าง Boonen, Froome, Cancellara หรือแม้แต่ Peter Sagan เองก็เริ่มแข่งตั้งแต่เล็กและก็เดินตามทางสายนี้มา เท่าที่ผมเห็นส่วนใหญ่แล้วพอใครเริ่มแข่งจักรยานจริงจังมักจะไม่นหันไปเล่นกีฬาประเภทอื่น

▶ **แสดงว่าตอนที่คุณเริ่มปั่นก็เพราะรักจักรยานเหมือนกัน?**

ใช่ และการเป็นนักจักรยานมืออาชีพก็เป็นทางออกให้ชีวิตผม ผมโตมาในครอบครัวที่ไม่มีฐานะ เป็นชาวไร่ชาวนา อยู่กันค่อนข้างลำบาก แต่ผมมองเห็นโอกาสและเม็ดเงินจากการเป็นนักปั่นที่ประสบความสำเร็จ มันก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่ผลักดันผมจนมาถึงทุกวันนี้

▶ **คุณรู้ตัวเมื่อไรว่าคุณเป็นนักปั่นฝีมือดี?**

ชัยชนะสนามคลาสสิกสนามแรก (Giro di Lombardia 1983) ถ้าพูดถึงสมัยแรกๆ เลยผมก็ทำงานได้ตั้งแต่ยังปั่นในไอร์แลนด์เพราะระดับการแข่งขันไม่คอสสูงเท่าไร จากนั้นก็ได้เข้าขึ้นมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ระดับมือสมัครเล่น จนมาเป็นมืออาชีพสังกัดทีมใหญ่ พยายามทำผลงานให้ดีขึ้นทุกปี ปีละ 10% และพยายามไล่ตามเก็บชัยชนะใหญ่ๆ รายการแรกให้ได้ ซึ่งมันเหมือนเป็น

จุดเปลี่ยนอาชีพ ถ้าเป็นนักไต่เขาคุณก็หวังจะชนะรายการอย่าง Criterium du Dauphine, Tour of Switzerland, หรือ Paris-Nice ถ้าชอบสนามคลาสสิกก็คงไม่พ้น Tour of Flanders หรือ Paris-Roubaix

▶ **ในสมัยที่คุณแข่งขันคุณเป็นนักปั่นที่ไต่เขาว่าว่า ‘Hardman’ (บุษย๋อวอแรง) อะไรที่ทำให้คุณได้รับฉายาที่ว่านี้?**

ผมโตมากับครอบครัวชาวนา ต้องออกมาไถนา ตั้งแต่สิบขวบท่ามกลางอากาศหนาวเย็น มันเป็นเวลาชีวิตที่ไม่น่าอภิรมย์สักเท่าไร พอผมมาเป็นนัก

ปั่นอาชีพแล้วเจอสถานการณ์การแข่งขันที่ยากหรือทรมานมากๆ ผมจะนึกย้อนไปถึงตอนที่ต้องทำไรไถนา ผมไม่อยากจะกลับไปใช้ชีวิตแบบนั้นอีก เพราะฉะนั้นไม่ว่าเจอสนามแข่งหรือคู่แข่งที่ยากขนาดไหนผมก็ไม่เคยถอดใจเลยสักครั้งเดียว

▶ **คำถามสุดท้าย จักรยานคืออะไรสำหรับคุณ?**

มันคือทุกสิ่งทุกอย่าง จักรยานเป็นสิ่งที่เปิดประตูชีวิตให้ผม ทั้งการเป็นนักปั่นอาชีพ ชัยชนะ ความสำเร็จและมีรูปภาพ ทุกสิ่งทุกอย่างที่จักรยานให้ กับผมมันแยกออกจากกันไม่ได้ ผมรักการปั่นจักรยานและคงไม่เลิกปั่นตราบเท่าที่ยังมีแรง

THE HUB

OPENING SHOT

SUN, SEA AND SPLASH!

WHERE : เส้นทางระหว่างระนองและพังงา

WHEN : 2 กุมภาพันธ์ 2557

PHOTOGRAPHY : พุทธิรักษ์ พุทธิปรัชญาพงศ์/SPICEROADS

ทริปมุ่งหน้าจากกรุงเทพฯ สู่หัวหินไปสิ้นสุดลงที่ภูเก็ตเป็นเวลา 7 วัน ใน SEAN KELLY TOUR โดยบริษัท SPICEROADS การได้ร่วมทริปเลื่อมอบกับนักปั่นระดับตำนานตัวจริงอย่าง SEAN KELLY นักปั่นชาวไอริชที่มีฉายาว่า "THE HARD MAN" เป็นทุกสิ่งทุกอย่างในทริปคาดหวัง แต่ที่ได้ริบมาตกว่านั้นกลับคือ ความสนุกจากอริยาตัยที่เรียบง่าย เป็นกันเองของนักปั่นที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งผู้ซึ่งเข้ามาปั่นจักรยานครั้งแรกในประเทศไทย (ติดตามอ่านสัมภาษณ์พิเศษ SEAN KELLY ได้ที่หน้า 64)

ภาพ : SpiceRoads / ฟูทริกรัฟ ฟูทริบรีชชาพงศ์

A WEEKEND RIDE WITH SEAN KELLY

เรื่อง : เกียนไท ลังขพันธานนท์

SpiceRoads บริษัทนำเที่ยวด้วยจักรยาน จัดทริปปั่นในช่วงสุดสัปดาห์ ระยะทาง 850 กิโลเมตร จากกรุงเทพฯ ถึงภูเก็ตร่วมกับ Sean Kelly สิ่งหนึ่งที่ปั่นราชันสนามคลาสสิกในช่วงปี ค.ศ. 1980 โดยแบ่งทริปเป็นสองส่วน ส่วนแรกคือทริปสุดสัปดาห์ที่ผู้เข้าร่วมจะปั่นกันสองวันเสาร์อาทิตย์ สตาร์ทจากกรุงเทพฯ ผ่านหัวหินไปจบที่ประจวบคีรีขันธ์ ส่วนคนไหนอยากอยู่ยาวก็ปั่นต่อร่วมกับผอ.และคณะ SpiceRoads ไปจนถึงภูเก็ตซึ่งใช้เวลา 7 วันพอดี

ผู้เข้าร่วมทริปเป็นชาวต่างชาติกว่า 20 คน แต่ก็ไม่น่าแปลกใจ เพราะชาวต่างชาติที่มาพร้อมทริปโดยมากเป็นคนไอริชเช่นเดียวกับ Sean และขึ้นเขาในฐานะที่เป็นนักกีฬาไอดอลระดับตำนาน บางคนได้ยื่นแถมว่า Sean จะมาเมืองไทยก็จองทริปเลย

เราเริ่มทริปกันที่ Somerset Hotel ใจกลางย่านสุขุมวิท แล้วนั่งรถทัวร์ออกไปเริ่มปั่นกันที่อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี บนถนนเส้น 3150 เส้นทางค่อนข้างปลอดภัยไม่มีรถมากเท่าไร เพราะไม่ใช่ถนนหลัก ทริปนี้คุณ Hamish

Keith และคุณ Struan Robertson หุ่นส่วนใหญ่ของ SpiceRoads มาร่วมปั่นด้วย

คุณ Struan เล่าความเป็นมาของบริษัท SpiceRoads ให้ฟังว่า เริ่มก่อตั้งเมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว จากที่เป็นบริษัทเล็กๆ และกรุงเทพฯ ไม่มีคนปั่นจักรยานเลย จนมาถึงช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมาที่แวดวงจักรยานเติบโตอย่างก้าวกระโดด เมือง

ไทยกลายเป็นหนึ่งในประเทศที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจมาออกทริปปั่นจักรยานกันมากที่สุด ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ทริปวันแรกของเราจะระยะทางอยู่ที่ 90 กิโลเมตรเท่านั้น เรียกได้ว่าเป็นทริปที่เน้นการปั่นจริงๆ เพราะแทบจะไม่ได้แวะพักที่ไหนเลย ทาง SpiceRoads จัดจุดเช็กพอยต์ให้พักเติมน้ำเติมอาหารกันเรื่อยๆ ตามวัดเล็กๆ ไร่ทาง ซึ่งก็ได้บรรยากาศไทยๆ ไปอีกแบบ ถึงแม้อากาศค่อนข้างร้อนถึงเกือบ 40 องศาเซลเซียส แต่ชาวต่างชาติหลายคนกลับปั่นได้อย่างสบายใจ บอกว่าร้อนแบบนี้ดีกว่าหนาวในยุโรป

ไฮไลต์ของทริปอยู่ที่ชาวทริปมีโอกาสได้พูดคุยกับ Sean แบบตัวต่อตัว บ้างก็ถามถึงเทคนิคการปั่นแบบโปร บ้างก็ให้เขาเล่าถึงประสบการณ์เด็ดๆ จากสนามแข่งเมื่อสิบปีก่อน ได้เห็นท่วงท่าการปั่นของราชันสนามคลาสสิก จังหวัดจะโคนในการสับขาตลุกบันไดคู่ลื่นไหลเป็นธรรมชาติราวกับจักรยานเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย ทำให้ 90 กิโลเมตรของวันแรกก็หายไปอย่างรวดเร็ว เราจบทริปกันที่รีสอร์ทที่อยู่ห่างตัวอำเภอหัวหินไปไม่กี่กิโลเมตร

วันที่สอง สนุกไม่แพ้วันแรก เพราะระยะทางกระโดดขึ้นไปเป็น 120 กิโลเมตร เริ่มกันจากหัวหินไปจนถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเส้นทางเลาะตามหมู่บ้าน ทะเลผ่านปราณบุรี และอุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด บนถนนเล็กๆ ลัดเลาะไปตามป่าชายเลน คณะนักปั่นไม่รีบร้อน เพราะกระแสลมค่อนข้างแรง ก็ประจวบกับที่วิวทัศนียภาพที่นำประทับใจ เราก็แวะพักรับประทานอาหารเที่ยงกันริมทะเล ความสนุกของวันนี้อยู่ในช่วงสุดท้าย เพราะเป็นช่วงที่ Sean กับกลุ่มขาแรงออกทำความเร็วจำลองสนามแข่งคลาสสิกให้เพื่อนร่วมทริปที่มาแค่สองวันได้สนุกกันเล่น ในช่วงเส้นทางขรุขระ Sean ออกสปรินต์ทิ้งกลุ่มข้างหลัง มีเพื่อนขาแรง 7-8 คนไล่ทำความเร็วจนไปจบทริปที่โรงแรมติดทะเล พอได้อารมณ์การแข่งขันกับมืออาชีพ

ทริปปั่นสั้นๆ ของ SpiceRoads ที่ได้พบโปรชื่อดังตัวจริงกับเส้นทางธรรมชาติสวยๆ นั้นน่าประทับใจยากที่จะลืม

